

प्रसूतस्तमिन्द्रियदेशेष आत्मा पुनर्न प्रतिपद्यते । कदा-
चिद् व्यत्यासेनेन्द्रियमात्राः प्रवेशयति । तत आन्ध्य-
बाधिर्यादिदोषप्राप्तौ दुर्मिपञ्चं दुःखमिषक्तमता ह्यस्मै
देहाय भवति दुःखेन चिकित्सनीयोऽसौ भवतीत्यर्थः भा०
दुर्मित्यु ७० दुष्टोऽसन् भवति । भवत्यग्रे वक्ष्यमाणभूत-
गुणविहीने निन्द्यो भवति तत्सङ्ग्रहं शुक्रनीतिशास्त्र-
परिणिष्टे २४० उक्तं यथा

“विपरीतगुणैरेभिर्भूतकोनिन्द्र एष्यते । ये भव्या-
चीनभूतिका ये दण्डेन प्रकर्षिताः । शठाश्च कातरा
लुब्धाः समक्षेऽपि यवादिनः । मनोव्यसननिश्चयार्ता उत्-
कोचेष्टाश्च देविनः । नास्तिकादात्मिकाश्चैव सत्यवा-
चोऽप्यसूयकाः । ये चापमानिता येऽसद्वाक्यैर्मर्मणि
भेदिताः । रिपोर्मित्तुल्यैकाश्च पूर्वैरानुबन्धिनः ।
चण्डाः साहसिका धर्महीना नैते सुसेवकाः । नीचो
विचित्रितो राज्ञा राज्यनाशाय संभवेत् । वीर्याधिको
नीचकुलो दुःसङ्गेन समेधितः । महान्जनैः सङ्ग-
मानो हन्ति राष्ट्रं सराजकम् । सदर्थवदनर्थं तु सदर्थं
त्वय्यनर्थयत् । कृत्वा स्ववृद्धिमाहात्म्यात् महान्त-
मपि निन्दति । वञ्चयित्वा न्यमर्वस्वं विश्वामेनाह-
रत्यनम् । स नीचस्तुङ्गुणान् वक्तुं ब्रह्मापि खलु का-
तरः । संज्ञेपतस्तु कथितं सदसदभ्युपगमणम्” ।

दुर्मतिरु ७० दुष्टो भ्राता प्रा० म० । दुष्टे भ्रातरि “दुर्भात-
स्तस्य चोपस्य राजन् ! दुःगासनस्य च” भा० व० २७४०
तस्य भावः युवा० अण् । दौर्भात तद्भावे न०

दुर्मति स्त्री दुष्टा मतिः । विवेकोत्पत्तिप्रतिबन्धकपापेन १म-
लिनबुद्धौ “निषीदन्तो अपदुर्मतिं जहि” यजु० ११।
४७। “देशीरपां मतिं दुर्मतिं ब्राधमानाः” १७। ५४
दुःस्थिता मतिर्यस्य प्रा० ६७० । शतदुक्ते त्वि० “न साम्प
रायिकं तस्य दुर्मतेर्विद्यते फलम्” मनुः दुःस्था मति-
रत्न प्रा० ७००। घटिवर्षमध्ये श्वत्सरभेदे “दुर्मित्” मध्यमं
प्रोक्तं व्यवहारो न वर्तते । भवेद्द्वै मध्यमा घटि-
दुर्मितौ ५५ सप्तपस्थिते” ज्योति० न० भवि० ७०

दुर्मदं त्वि० दुःस्थितो मद्रो यस्य प्रा० व०। उन्मत्ते “दुर्मदं
गन्धर्वाप्सरोभ्यः” यजु० २०, ८। “कुमारान् क्रीडमानां-
भान् दृष्ट्वा राजा च दुर्मदान्” भा० व्या० १२६४०। २६४०
राष्ट्रवत्भेदे “दुर्मदो दुःप्रधर्षश्च विविक्तुर्विकटाननः”
भा० व्या० ६७४० तत्पुत्रोक्तौ ।

दुर्मनस् त्वि० दुष्टं मनः प्रा० व० । २दुष्टे मनसि “प्राथ

दुर्मनसा वीर ! गर्वेण च विशेषतः” रामा० व्यथो० २१। २०
दुःस्थितं मनोऽस्य प्रा० व० । २दुःस्थितमनस्त्वे श्वयाकु-
लचित्ते त्वि० “नापैति हृदयाद्राज्ञो दुर्मनाः स कथोऽ-
भवत्” भा० व्या० १६६६४० ततो भृगा० च्यर्थे क्यङ्
सलोपश्च दुर्मनायते । [तस्य नाम” वृ० १०। १२। ६।

दुर्मन्तु त्वि० दुर्+मन-तन् । दुष्टं मन्यमाने “दुर्मन्त्वाष्ट-
दुर्मन्वित त्वि० दुर्+मन्त्व-क्त । १दुष्टं मन्विते मन्त्रणाविषये
“त्वया दुर्मन्वितं द्यूतं सोबलेन च भारत !” भा० उ० १२७
अ० । भावे क्त । २दुष्टमन्त्रणायां न० पराभवो द्वैत बने
य आसीत् दुर्मन्विते घोषयात्तागताताम्” भा० उ० ११७४०
दुर्मन्त्रिन् ७० दुष्टा मन्त्री प्रा० व० । मन्त्रिलक्षणगुण-
रहिते दुष्टे मन्त्रिणि । मन्त्रिलक्षणगुणं क्मालशब्दे
२०१ प्र० उक्तम् । तद्वैपरीत्ये मन्त्रिणो दुष्टत्वम् ।
“सन्तापयन्ति कमपथ्यभुजं न रोगाः दुर्मन्त्रिणं कस्यप-
यानि न नीतिदोषाः” पञ्चत०

दुर्मरं त्वि० दुष्टो मरोमृत्युः प्रा० म० । १दुष्टे मृत्यौ दुःखेन
स्त्रियते दुर्+मृ-च्यच् । २श्वेतद्वयायास् स्त्री राजनि० ।
३द्वयायां स्त्री जटाध० दुःखेन मरो मरणं यस्य ।
४दुःखेन मृत्युयुक्ते त्वि० “दुर्मरत्वमहं मन्ये नृणां
कच्छेऽपि वर्तताम् । यत् कर्णं हतं श्रुत्वा नात्यजत्
जीवितं नृपः” भा० क० १४० । ल्युट् । दुर्मरणमयत् ।
मरणस्य दुष्टत्वं चण्डालादिहतत्वादिना भवति यथोक्तं
नि० सि०

अक्रूराः “चण्डालादुदकात्पार्श्वे वाह्यादौ द्यूतादपि ।
दंष्ट्रिभ्यश्च पशुभ्यश्च मरणं पापकर्मणां । उदकं पिबण्ड-
दानं च प्रेतभ्यो यत्प्रदीयते । भोपतिष्ठति तत्सर्वमन्त्र-
रित्ते विनश्यति” । घट्तिं शम्भतेष्वेवम् ब्राह्मणेपि, “शङ्क-
दंष्ट्रिणस्त्वं व्यालविषवक्रिष्कियाजले” । व्यालोगजः । “सदृश-
त्परिहर्तव्यः कुर्वन् क्रीडां मृतस्तु यः । नागानां विप्रियं
कुर्वन् हतशाय्यश्च विद्युता । निमृहीतः स्वयं राज्ञा
चौर्यदोषेण कुलचित् । परदारान् हरन्तश्च द्वेषात्
पतिभिर्हताः । अस्मानैव सङ्कीर्णं चण्डालाद्यैश्च वि-
श्रब्धम् । कृत्वा तेनिहतास्तद्वञ्चण्डालादीन् समान्निताः ।
शस्त्राग्निगरदाश्चैव पाण्डुरा कूरुवुडयः । क्रोधात्-
प्रायं विषं वक्रिं शस्त्रमुद्ध्वनं जलम् । गिरिदलपपातं
च ये कुर्वन्ति नराधमाः । कुशल्यजीविनो ये च सून-
लङ्कारधारिणः । सुखे भगास्तु ये केचित् क्लीवप्राया
नृपसकाः । ब्रह्मदण्डहता ये च ये चापि ब्राह्मणै